

INTERJÚ Tarek Ferencsel

Sokan sokféle indíttatásból kezdjük meg zeneiskolai tanulmányainkat. Vannak, akik szülei kezdeményezésére, mert egykor ők maguk is zenéltek, vagy pont azért, mert felnőtt korban felismerték ennek hiányát. A legegyszerűbb, legkézenfekvőbb, amikor a családban is van már zenélő testvér, és szinte természetes hogy minden gyermek hangszeren tanul.

Riportalanyom Tarek Ferenc , szerencsés helyzetben volt, hiszen két nővére óvodás kora óta járt a zeneiskolába, s három éves kora óta Ő is a szülőkkal, tesókkal együtt, hétről hétre megfordult a zeneiskolában.

- Fecó mesélj arról, hogy kb mikor kerültél igazán zene közelébe?

- Igazából már kisgyerekkoromban ez egy természetes világ volt, hisz van két nővérem, akik zenesuliba jártak, én meg még épp hogy jártam, mármint a lábamon, és én is mindig mentem velük ovi után. Ott voltam először koncerteken, és láttam sokféle hangszert egész közelről. De azért sokat izegtem-mozogtam, egy koncertet nem bírtam még végigülni. Leginkább csak a tesóimat néztem meg ilyenkor.

- Ovi után zenei általánosba mentél. Gondolom ez sem véletlen.

- Igen, ez is természetes volt, mert a testvéreim is odajártak. Nekem is tetszett az iskola, szóval szinte egyértelmű volt, hogy én is oda fogok járni.

- A Kodály iskola kóruséletéről híres. Te is tagja vagy valamelyik kórusnak?

- Igen! A Cantemus Fiúkarában éneklek!

- Szoktatok szereplésekre járni? Esetleg külföldre?

- Igen, szoktunk, és már voltunk is külföldön, 2 évvel ezelőtt Olaszországban, tavaly Horvátországban idén pedig Prágába megyünk(megjegyzem Prágában négy évvel ezelőtt is voltunk!)

- A kóruséneklésben mi az ami leginkább tetszik? Volt kedvenc, különleges próba vagy fellépés? És olyan mű, ami valamiért emlékezetes maradt?

- Hát a kedvencem, amikor a jobbak(jobb énekesek, jobb hangúak) mennek külföldre, és az olyan jó, amikor egyházi énekeket éneklünk, - a kedvencem a Palestrina: Sanctus.

- A Kodály iskola mellett a Vikár Sándor Zeneiskola diákjai is vagy. Milyen hangszeren játszol?

-Hát, gordonkán!

- Nem csellón?-Úgy tudtam egyenlő a kettő!

- Ja persze! Így is mondhatjuk, igen.

- És mióta tanulod ezt a hangszert? -Ööööööö, második óta.

- Miért választottad a csellót hangszerednek?

–Hát, ez nagyon egyszerű: mert a testvéreim is ezen tanulnak és a szüleim is azt mondták, hogy az jobb lesz, meg aztán abba tudnak nekem majd segíteni. Megjegyzem: anyukám mindenkinek a szaxofont akarta!

- Miért? Talán ő tud ezen játszani?

- Nem, csak tetszett neki.

- Hát jó! Akkor végül is egy kicsit eldöntött kérdés volt ez a hangszer választás is, így a testvérek után. De azért neked is tetszett a cselló hangja?

- Persze!

- Tudnál egy művet mondani, amit nagyon szeretsz játszani vagy a kedvenced?

- Igen! Most játszottam az vizsgakoncerten a Squer-Tarantellát!

- És mi az ami megfog benne, miért teszik?

- Azért tetszik nekem, mert olyan jó dallamos és ritmusos és gyors és ezért szeretem! Ezzel a darabbal szerettem meg a gyors darabokat!

- Persze a vizgákon kívül más fellépéseken, szerepléseken is látunk Téged. Ezek előtt szoktál izgulni? Vagy amikor felmész a színpadra akkor mit érzel? Elmúlik az izgulásod?

- Hát nem is tudom.... Igazából már úgy régóta nem izgulok, mert csak régebben az első vizgákon izgultam, mert nem tudtam, hogy milyen lesz, de már így vagy úgy van bennem tapasztalat, meg hogy hogy lesz, mint lesz, és így most már nem nagyon izgulok!

- És amikor felmész a színpadra, akkor sem kezdesz el izgulni?- Nem! Akkor jön rögtön! Éva néni a tanárom, akit nagyon szeretek, behangol, ellát jó tanácsokkal, én meg próbálok olyan arcot vágni, mint aki teljesen komor, és izgul, de egyébként majd szétvet a röhögés!

- Szoktatok-e a tesóiddal együtt fellépni vagy csak úgy otthon együttjátszani, muzsikálni, ami jól esik?
– Otthon igen, de fellépni csak zenekarban szoktunk!

- Milyen zenekarban?

- A Piccoli Archi vonós zenekarban. Ez a zeneusli zenekara.

- A zenekarrla si vannak fellépések?

- Igen, rendszeresen szereplünk.

- Voltál-e fellépni külföldön esetleg?

- Hát igen! Külföldön még a gyermekzenekarral jártam! Ez még nagyon régen volt, még akkor Orsi néni (korábbi tanára Andorfy Orsolya Mária) volt a Picoli Archi Gyermekkar vezetője, és vele voltunk Máramarosszigeten egy nagy zenei rendezvényen.

- Visszatérve a csellózáshoz: jóérzés, hogy nem csak egyedül játszol a családban ezen a hangszeren? Vagy inkább hátrány? A tesóid beleszólnak?

- Inkább jó érzés mint hátrány lenne, mert most - mint említettem - ezt a darabot, ezt a Squer-Tarantellát, korábban a Teri játszotta, - a középső testvérem . Ráadásul nagyon jól, és ebbe vannak ilyen jó gyors részek, és ő segített abban, hogy azt hogy játsszam, hogy gyakoroljam ki!

- Konkrétan miben tudnak segíteni?

- Ha valamit elrontok, akkor néha jönnek, és megmutatják, például az ujjrendet, vagy ha valamit rosszul húzok.

- Nehéz-e összeegyeztetni az iskola mellett a tanulást és a zenét?

-Nem! Egyáltalán nem! Van egy tökéletes kis órarendem, amibe minden belefér!

- Milyen sikereid voltak a zenében eddig?- Mire vagy a legbüszkébb?

-Hát igazából nem törekszem versenyeredményekre, magáért a csellózásért gyakorlok. Egyszerűen szeretem. De voltam regionális versenyen, ahol Nívó díjat nyertem, úgyhogy erre vagyok a legbüszkébb.

- Úgy tudom többször is elnyerted ezt.

-Igen, talán...3-mat..., vagy 4-et! (ezen most kissé el is gondolkodott Fecó)

- Világjárásra van lehetőség zenészként? Szeretnél-e eljutni valahova a csellóval?

- Zenekarral szeretnék külföldre eljutni, mert zenekarral buli utazni, több napot együtt lenni, a társaság miatt is. Egyénileg pedig unalmas lenne!

- Gondolkodtál már azon, hogy meddig szeretnéd folytatni a zenélést?

- Ezen még nem gondolkodtam, de úgy érzem minél több ideig, amíg csak lehet, mert azt vettem észre, hogy ha csellózás után tanulok, akkor úgy jobban megy, szellemi odafigyelésben is segít nekem! Felnőtt koromban is szeretném folytatni.

- Csellótanár vagy zenekarvezető leszel esetleg?

-....Nem! Nem hiszem.

- Akkor mi leszel, ha nagy leszel?

- Kutató orvosnak készülök!

- Hát így legyen. Kívánom, hogy terveid valóra váljanak.

